

436 KDYŽ SOUMRAK ZHÁŠÍ SVĚTLO

TEXT: JAROMÍR PLÍŠEK

HUDBA: JEAN SIBELIUS † 1957

Když sou-mrak zhá - ší svě-tlo, noc se blí-ží,
ruch vše-dních dnů se ve tmě ro - zplý - vá,
čím dál tím víc jen kTo-bě, Pa - ne, vzhlí-žím,
mých ji - stot zrá - dných kva-pem u - bý - vá,
čím dál tím víc jen kTo-bě, Pa - ne, vzhlí-žím,
mých ji - stot zrá - dných kva-pem u - bý - vá.

2. Nebýt tvých ran, svět by byl jenom zdání, / voňavý kouř, co s větrem uplývá, / nebýt tvých ran a tvého zmrtvýchvstání, / byl by náš den jen jízda bláznivá, / nebýt tvých ran a tvého zmrtvýchvstání, / byl by náš den jen jízda bláznivá.
3. Měls, Pane, sílu nenechat se zalknout / tím hořkým proudem zvyku, strachu, lži, / záblesk tvé slávy prosvítil tmou matnou / a dal nám příslib, výhled nadějný, / záblesk tvé slávy prosvítil tmou matnou / a dal nám příslib, výhled nadějný.